

og det saaledes, at man skaffede den Midler til forøget Erhverv nemlig ved en Udvidelse af dens Gavn. Derved kunde Byen efterhaanden igjen komme til Kræfter og forvinde sit Tab, men hvad Ribe angaar, er det saa langt fra Tilfældet, at man har truffet saadanne Foranstaltninger, at man endog ved Anlæget af Jernbanen igjennem Ribes Opland og af Esbjerg Gavn vil berøve den en Del af det Opland, den endnu har beholdt efter den sørgelige Fredslutning, og har bidraget end mere til at forøge den uhyggelige Stilling, hvori den er kommen, ved at de to Trediedele af dens tidligere Opland blev affaaet fra den ved Toldgrænsen. De Grunde, der have bevirket, at Ribe er gaaet tilbage, ere altsaa endnu tilstede ja endogsaa forøgede, saa at det under saadanne Omstændigheder meget vel kan svares at begjere et Tilskud af en saa extraordinær Natur, som jeg tilstaaer, det er at eftergive Bygningsafgiften. Det er allerede fremhævet; men jeg maa dog ligeoverfor den ærede Ordførers gjentagne Paaastaade tillade mig paany at minde om, at man ved at eftergive Bygningsafgiften netop kommer dem imøde, som i en særlig Grad lide under det Tab, som Ribe har havt, nemlig Grundeierne. Vel lide ogsaa de Næringsdrivende derunder, men de kunne forlade Byen og søge hen til Steder, hvor de kunne finde en bedre Næring end i Ribe; Eiendommene lade sig derimod ikke flytte. Det kan jo ikke hjælpe som den ærede Ordfører at sige, at Gierne kunne sælge deres Eiendomme; thi Ulykken er, at de ikke kunne sælge dem til en blot nogenlunde antagelig Pris, end ikke naar de faae denne Eftergivelse; de have tabt saa meget i Værdi, at det ikke lader sig gjøre. Hvis man vil spørge sig nærmere for, kan man faae at vide, hvorledes Skifter have maattet staa hen i lang Tid, fordi man ikke har kunnet faae de Eiendomme solgte, der høre dertil. Det er altsaa fornemmelig Grundeierne, der komme til at lide under disse ekstraordinære Forhold, og derfor har jeg deltaget i at stille dette Forslag, som forekommer mig paa en billig Maade netop at komme dem imøde. Det er jo vs Alle bitterligt, at der er en Udfigt til, at det kan blive bedre, naar nemlig det, som traktatmæssig er lovet, en Afstemning

i Nordflæsvig, kommer til Udførelse. Efter det, komme de gamle, naturlige Forhold igjen tilstede, og saa er det en Selvfølge, at en saadan Vettelse for Byen maa falde bort; men indtil en saadan Mulighed bliver til Virkelighed, eller indtil det lykkes Regjeringen tillige med Byen at finde andre Veie, ad hvilke det Tab, som den uden egen Skyld har lidt, i Længden kan afhjælpes, indtil da synes det mig at være en fuldstændig billig Forbring, at denne Afgift af Værdier, som ifølge de trufne Foranstaltninger nu i Virkeligheden ikke ere tilstede, falder bort.

Alberti: Jeg skal ikke blande mig i det Mellemværende, som finder Sted mellem det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Kruze) og den ærede Minister, men jeg vil dog i Anledning af de Udtalelser, der er faldt fra det nævnte ærede Medlem, bemærke, at jeg ikke deler hans Anskuelse. Jeg vil derimod gjentage, hvad jeg under de tidligere Forhandlinger vedfjendte mig, at den ærede Minister har stillet sig velvillig lige overfor Ribe, men den ærede Ministers Modstand imod dette Endringsforslag er jeg ikke i Stand til ret at opfatte. Den ærede Minister mener jo, at en saadan Eftergivelse kommer Enkelte i Kommunen til Gode og ikke den samlede Kommune. Derom kan der maaffe være Tvivl; men jeg forstaaer ikke, hvorfor den ærede Minister ikke vil komme Enkelte i Kommunen til Hjælp nu, da det gjælder saa lille en Sum, som dog i det Væsentlige kommer Kommunens Behøvere til Gode og derved Kommunen selv. Den ærede Minister kommer i en faktisk Modsigelse med sig selv ved denne Udtalelse. Han er som Finansminister kommen en enkelt Mand i Ribe til Hjælp med mellem 60,000 og 70,000 Rd. af Livsforlikringsanstaltens Midler, og det var Midler, som han kun disponerede over i Egenkab af Finansminister. Naar den ærede Minister saaledes har kunnet yde en enkelt Mand saa stor en Hjælp, saa forekommer det mig at være i det Mindste lidt inkonsekvent af den ærede Minister at sige, at dette Forslag er for meget, fordi det kommer Enkelte til Gode. Jeg bebrejder ikke den ærede Minister, at han er kommen denne